

Inny – Hetman

Niewiele o sobie wiem
Coraz mniej siebie rozumiem
Nie wiem nawet jak żyć
Żyję więc tak jak umiem
Tak bardzo kocham księżyc
Tak bardzo kocham gwiazdy
Po niebie mknę jak anioł
I gonię obłok każdy
Spoglądam z góry na wodę
Spoglądam z uśmiechem na ziemię
Na niebie kocham swobodę
Na ziemi zaś kocham ciebie
Niewiele o sobie wiem
Coraz mniej siebie rozumiem
Nie wiem nawet jak żyć
Żyję więc tak jak umiem
Na niebie i na ziemi
Rozmawiam z bogiem w ciszy
Bo on na niebie i ziemi
Cichutko mi towarzyszy
Choć ziemia jest przystankiem
A niebo moim progiem
Choć siebie nie rozumiem
Szczęśliwy jestem z bogiem
Na ziemi zegary tykają
A miłość codziennie mnie budzi
I słońce wysyła promienie
Szczęśliwy też jestem wśród ludzi
Choć siebie nie rozumiem
I żyję tak jak umiem
Polatam czasem po niebie
By znów wrócić do ciebie
Choć siebie nie rozumiem
I żyję tak jak umiem
Polatam czasem po niebie
By znów wrócić do ciebie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych